

~~BERETNING FRA SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND FOR TIDSROMMET MAI 1967-
FEBRUAR 1969.~~

1. Lag og medlemmer.

Fra mai til i dag har SUF fått en tilvekst på 36 lag. I mai 1967 var det 55 lag, i oktober samme år 65, i september 1968 var det 83, og nå altså 91 lag fordelt over hele landet. I samme tidsrom er medlemstallet gått opp fra ca. 1.700 til ca. 3.100. I oktober 1967 var medlemstallet ca. 2.000, og i september 1968 ca. 2.800.

Av de ca. 3.100 medlemmene er ca. 30% arbeidere, ca. 60% skoleelever og ca. 10% studenter. Av de ca. 1.700 medlemmene organisasjonen hadde i mai 1967 var ca. 10% arbeidere, ca. 80% skoleelever og ca. 10% studenter.

En nokså stor del av de nye medlemmer forbundet har fått sia mai 1967 kommer altså fra arbeidsplasser. Dette må sees både som en årsak til og som et resultat av at SUF har utvikla sin politiske linje og praksis.

Det stadig sterkere innslaget av arbeiderungdom i SUF kommer bl. a. til uttrykk i at det etter hvert er danna lag hvor det er utelukkende arbeidere med- spesielle arbeiderlag, som f. eks. Ålvik i SUF og Herøya Kjemiske lag av SUF.

At det nå er langt flere arbeidere med i organisasjonene enn før, har også gitt seg utslag i at flere arbeidere er kommet med i ledelsen - i lagsstyrer, distriktsstyrer og sentralstyre. I sentralstyret er det 4 arbeidere. I Oslo/Akershus er over halvparten av fylkestyremedlemmene arbeidere.

Når det likevel fremdeles er en nokså stor prosent av skoleelever i forbundet, henger det i første rekke sammen med at en meget stor prosent av ungdommen i de aldersgrupper SUF får sine medlemmer går på skole - enten fordi skolen er obligatorisk (f. eks. den niårige skolen), eller fordi det er umulig for disse unge å få arbeid p.g.a. arbeidsløysa (Svært mange bedrifter skjærer ned på arbeidsstokken gjennom såkalt "naturlig avgang", dvs. at de ikke tar inn flere unge arbeidere etterhvert som de eldre arbeid-erne faller for aldersgrensa).

Arbeidsoppgaver.

Studievirkksomheten har økt betraktelig i det tidsrommet denne beretninga gjelder for. Siste landsmøte slo fast at det ikke er nok å øke antallet studiesirkler. Det er ikke nok å studere mer. En må også foreta en prioritering og et utvalg av hva en bør studere. Det som studeres, må ha klar sammenheng med den målsetting og praksis organisasjonen har. Landsmøtet i september 1968 fatta følgende enstemmige vedtak:

"Landsmøtet har foreløpig ikke vedtatt noe om hvilken ideologisk rettesnor som er SUFs grunnlag. Dette er for å gi alle lag og alle medlemmer høve til mest mulig omfattende undersøkelser, diskusjon og studier før vedtak fattes, i samsvar med den demokratiske sentralismens metode. I samband med dette må alle lag i denne landsmøte perioden arrangere studier i Marxisme-Leninisme, Mao Tse-tungs tenkning med sikte på å ta stilling til denne ideologien. Særlig viktig er det å studere statens rolle i det monopolkapitalistiske samfunnet, og Mao Tse-tungs tenkning som må anvendes på det praktiske arbeidet og den norske klassekampen.

Sentralstyret pålegges å gi laga all mulig hjelp til dette. Alle lag bør samle opp erfaringene fra studiene i en skriftlig rapport som sendes sentralstyret."

I tillegg til den reinte ideologiske studievirkksomheten er det også satsa sterkt på å gi medlemmene muligheter til å følge med i og skolere seg i mer praktiske politiske spørsmål. For dette formålet er det utgitt en rekke politiske bulletiner - spesielt i tilknytning til aktuelle politiske begivenheter. Følgende politiske bulletiner er utgitt:

- Om Vietnamarbeidet
- U-hjelp eller utbytting
- Midt-Østen-konflikten
- Kommentar til Stt.prp. nr. 109 66-67 og nr. 1 67-68 om den videre utbygging av vår bistand til u-landene.
- Faglig politikk
- Foran lønnsoppgjøret
- Krise i fiskerinæringa
- Fra NATO-nytt nr. 1, 1969
- Skoledemokratiet
- Konflikten i Tsjekkoslovakia
- Sommerleiren 1968
- Dokumenter fra SUFs 5. landsmøte
- Problemer i jordbruket
- Frankrike mai 1968
- Interessekamp i skolen
- Om Ottosen-komiteen, Steen-komiteen og Gjelsvik-komiteen
- Marxistisk-leninistiske grupper i Europa
- Om Sandberg-komiteen
- Om Herbert Marcuse

De fleste av disse bulletinene er utgitt i løpet av det siste året.

I tilknytning til konkrete saker og situasjoner i norsk klassekamp og antiimperialistisk virksomhet er det arrangert demonstrasjoner og aksjoner av forskjellige slag. Det er særlig grunn til å framheve i denne sammenheng de relativt mange brosjyre- og løpeseddelaksjoner på og utenfor bedrifter, og den større sympati SUF etter hvert har fått på arbeidsplassene på grunn av dette.

De brosjyre/løpesedler som er utgitt i løpet av siste året, er følgende:

Nei til utbyttingshjelp

Til kamp for et skikkelig lønnsoppgjør

Privat omsetning - krise for fiskeriarbeiderne og fiskerne

Politisk militærnektning - et handlingsalternativ

Hvorfor kan ikke meklingsforslaget aksepteres?

Får vi politiske fanger i Norge?

Hvorfor investerer Borregård i Brasil?

Nato ut av Norge

Klassedom mot Ulltang

Revisjonismen i Tjekkosllovakia og Sovjet

Krise under "velferdsstaten"

NGS! lykkefisk - lykke for hvem?

Tidsstudier - rasjonalisering - arbeidsledighet

Øking av sporveistakster - utplyndring av arbeidsfolk

Av disse utdelingsaksjonene har utdeling av brosjyra om tidsstudier, rasjonalisering og arbeidsløshet vært den mest vellykkede. Denne brosjyra er utdelt i et antall av nærmere 100 000 på arbeidsplasser over hele landet. Den er blitt svært godt mottatt av arbeiderne overalt.

Under valgkampen foran kommunevalget i 1967 deltok SUF i SF's valgkamp og satte sine organisatoriske krefter inn på å få valgt så mange SF-ere som mulig til kommunestyrene rundt om i landet. Dette ble gjort ved å delta i og organisere utdeling av valgmateriell, ved å delta i diskusjoner osv.

3. Forholdet til moderpartiet.

I tidsrommet mai 1967 - februar 1969 har det vært en del fellesmøter mellom sentralstyrene i SF og SUF, både for å drøfte samarbeidet mellom de to organisasjoner generelt og for å behandle mer aktuelle politiske spørsmål, som f. eks spørsmålet om økonomisk samarbeid mellom de nordiske landa. SUFs sentralstyre har dessuten hatt 3 gjester på SFs landsstyremøter, og partiet og ungdomsorganisasjonen har hatt gjensidig utveksling av gjester på landsmøtene.

SAMARBEIDSAVTALEN.

1) Motsetningene etter SUFs 4. landsmøte.

Før SUFs 4. landsmøte hadde det vært divergenser mellom sentralstyret i SF og Sentralstyret i SUF. Etter SUFs 4. landsmøte blei disse langt alvorligere enn før.

Dette kom i hovedsak av politisk uenighet mellom mange i SF-ledelsen og SUF om flere av vedtaka fra SUF-landsmøtet. Særlig gjaldt dette tre av uttalelsene:

Om kulturrevolusjonen i Kina, der landsmøtet tok avstand fra avisenes og NRKs skrekkmeldinger, tok avstand fra sovjetrevisjonistene og karakteriserte kulturrevolusjonen som "en revolusjon som har klart demokratiserende, antibyrokkratisk og antikapitalistisk tendens".

Om situasjonen i Midt-Østen, der Israels angrepskrig i juni 1967 blei fordømt, og det blei slått fast at 1) SUF støtter palestinaflyktningene og de undertrykte arabernes kamp for å få tilbake sitt fedreland

2) Staten Israel i sin nåværende form som brohode for imperialismen må opphøre å eksistere 3) Den nåværende befolkningen i Israel må garanteres sin rett til å bo i Midt-Østen."

Om sosialdemokratiet, der det het at "Ethvert organisert samarbeid mellom SF og DNAer et forræderi mot den norske arbeiderklasse - vi tar avstand fra samarbeidspolitikken i Sverige, Danmark og Finland."

Etter SUFs sentralstyres mening fikk denne motsetninga en unødig tilspisset form gjennom den behandling Orientering gav den. Orientering rykket nemlig ut neste uke med et hardt redaksjonelt angrep mot resolusjonene, der det bl.a. net blei brukt ufullstendige og delvis feilaktige gjengivelser av resolusjonstekstene som hadde stått i borgerpressa. Polemikken som dette førte til, blei adskillig utnyttet av borgerpressa, og resultatet var en hets som førte til at enkelte SUF-medlemmer falt fra. Forøvrig gjorde denne hetsen betegnelsen SUF kjent i landsmålestokk for første gang, og var også til fordel for ungdomsforbundet ved at den skapte adskillig interesse og mange nye kontakter.

"I SAMARBEIDSAVTALENS ORDLYD

På bakgrunn av det som var skjedd, framma SUFs sentralstyre 31/10-67 et forslag til samarbeidsavtale. Vi gjengir her ordlyden til det endelige vedtaket:

Fellesuttalelse fra SFs og SUFs sentralstyrer, vedtatt 31 okt. 1967:

"Med sikte på det framtidige samarbeid uttaler sentralstyrene i SF og SUF i fellesskap:

1. Alle medlemmer av SF og SUF har selvsagt som enkeltindivider rett til å kritisere organisasjonene utad.

2. Når utadvendt kritikk av SUF reises av Sentralstyret i SF eller i Orientering eller i Ungsosialisten redaksjonelt, så skal kritikken først forelegges vedkommende organisasjon slik at:

a. vedkommende organisasjon informeres på forhånd.

b. det gis anledning til å rette på åpenbar misforståelse"

3. Kommentar til samarbeidsavtalen.

Siden denne samarbeidsavtalen har kommet til å spille en betydelig rolle i den seinere debatten, er det nødvendig å klargjøre de intensjoner SUFs sentralstyre hadde da den blei framsatt.

Samarbeidsavtalen blei ikke fremmet for å ramme de som sto bak Orienterings redaksjonelle angrep - blant dem var flere sentralstyremedlemmer i SF. Dette så SUF verken som særlig formålstjenlig eller praktisk mulig å få vedtatt. Formålet med avtalen var å søke å unngå at liknende skulle skje i framtida. Samarbeidsavtalen innebærer ikke noen form for "sensur" av SF, SUF eller deres hovedorganer, som man vil se ved å lese gjennom den. Den tok for det første bare opp uttalelser fra medlemmer fra organisasjonene, artikler i Orientering eller Ungsosialisten som ikke står redaksjonelt, eller innlegg til disse avisene. Videre ga den ikke den angrepne part noe høve til å kreve endring i en uttalelse fra sentralstyrene eller redaksjonene. Dets eneste formål var å sikre at angrep i slike uttalelser skulle forelegges den angrepne part før de blei offentliggjort.

Alt det ville bety, var altså følgende: a) at den angrepne part fikk høve til å se angrepet før den borgerlige pressa, sånn at borgerpressas bruk av slike angrep ikke skulle komme fullstendig uforberedt, b) at eventuelle direkte feil ("åpenbare misforståelser"), som dethædte forekommet i Orienterings angrep, skulle kunne pekes på, og forhåpentlig rettes. Det er såleis en forvrengning når enkelte hevder at samarbeidsavtalen innebærer en slags "munnkurv" på noen person eller instans i bevegelsen. Det var heller ikke meningen fra SUFs sentralstyres side at denne samarbeidsavtalen skulle være alt som forelå om grunnlaget for samarbeidet mellom SF og SUF. Det var SUF sentralstyrets intensjoner at denne samarbeidsavtalen skulle være den første av flere avtaler som skulle regulere forbindelsen mellom SF og SUF. Dessverre hindret den stadig sterkere tilspissinga av motsetningene dette i å skje.

4. De forskjellige partenes holdning til samarbeidsavtalen.

Som før nevnt blei avtalen vedtatt av begge parter 31/10-67. SUF sentralstyre hadde tiltrådt den før fellesmøtet, og SFs sentralstyre vedtok den på sær-møte samme kveld.

Fra Orienterings side (redaktør Gjostein Resi, som var til stede) blei det peikt på at Orientering ikke var underlagt partiet og at Orientering derfor ikke var formelt forpliktet til å følge vedtaket. Han uttrykte at Orientering likevel var villig til å følge vedtaket.

Orientering har likevel aldri villet følge vedtaket i praksis. I den seinere tid har både Orientering og medlemmer av SFs sentralstyre gang på gang utvælt at de ser vedtaket som ugyldig.

Ungsosialisten har på tross av dette fulgt samarbeidsavtalen helt fram til SF-landsmøtet i 1969. Såleis blei den redaksjonelle polemikk mot enkelte partiledere i nr. 5/6 -1968 lagt fram for sentralstyret i SF før den blei trykt. Det samme gjaldt også den redaksjonelle polemikk mot en del partiledere i nr. 1 - 1969.

UTVIKLINGA I FORHOLDET MELLOM SUF OG SF I DEN SISTE TIDA.

Forholdet mellom SUF og SF blei som kjent enda mer tilspisset utover våren og sommeren 1968. Etter SUF's 5. landsmøte sist høst har motsetningene vært skarpere enn noen gang før. Bevegelsen er nå truet av sprenning. Ettersom hendelsene vel nå er godt kjent av alle, skal vi ikke ta for oss noen grundigere gjennomgåelse av utviklinga i denne tida. Vi vil nøye oss med å trekke fram noe av det vi mener er viktigst å ha for øye i denne utviklinga, og understreke SUF's sentralstyres stillingtagen.

Vedtaka fra SUF - landsmøtet.

Mye av debatten i partiet har i det siste dreid seg om uttrykkene "proletariatets diktatur" og "demokratisk sentralisme", ettersom de forekommer i vedtak fra SUF's siste landsmøte. I samband med dette vil vi understreke følgende:

Proletariatets diktatur forekommer i SUF's nåværende politiske plattform i denne sammenhengen: "arbeiderklassen, alliert med andre progressive lag av folket, må ta kontrollen over produksjonsmidlene og opprette sine egne demokratiske maktorganer, sin egen demokratiske stat av en ny type, uten byråkrati og privilegier: det vil si proletariatets demokratiske diktatur. Dette innebærer demokrati for folket, som utøver diktatur over dem som vil gjenopprette kapitalismen."

Demokratisk sentralisme er på samme måte nøye definert. Dessuten heter det at "den demokratiske og sentralistiske måten å arbeide på kan ikke innføres bare ved at man gjør et vedtak og anser seg ferdig med det hele. Den må tillempe gradvis i SUF ved hjelp av studier, diskusjon og praksis." Om den omstridte (fra SF's side) eksklusjonsparagrafen heter det foreløpig bare at "ekskludert blir bare agenter, politispioner, spioner for høyreorganisasjoner o.l."

Forøvrig mener vi disse vedtaka er gode og riktige og taler for seg sjøl. Vi henviser til vår programbrosjyre, som er solgt i et stort antall eksemplarer siden landsmøtet i september 1968.

Kan SF-ungdom arbeide i SUF?

Det er blitt hevdet at såkalt "SF-ungdom" finner umulige arbeidsvilkår i SUF bl.a. på grunn av den demokratiske sentralismen. Uttrykket "SF-ungdom" henspiller på ungdom som er uenig med SUF, men likevel står tilsluttet SF. Det er såleis klart diskriminerende mot den meget store gruppa ungdom i SUF som står i SF uten å være uenig med SUF, og som delvis har stått i SF omtrent fra starten av, dvs. lengre enn svært mange såkalte "SF-ungdommer".

SUFs sentralstyre har konsekvent hevdet at dette ikke er tilfelle, og at det her dreier seg om et påskudd en bestemt retning i SUF bruker for å splitte SUFs grunnorganisasjoner og sette SUF utenfor det som hittil har vært en bevegelse organisert i to organisasjoner.

SUFs sentralstyre har hevdet at all såkalt "SF-ungdom" får like rettigheter til å jobbe i SUF med all annen ungdom. Det som derimot ikke tillates, er at såkalt "SF-ungdom" oppretter egne organisasjoner som bekjemper SUF på linje med andre partiers ungdomsorganisasjoner som AUF og UH. Medlemskap i slike organisasjoner (eksempler: det såkalte "innflytternes ungdomslag" ved universitetet i Oslo og det såkalte "Kristiansand lag av Sosialistisk Folkepartis Ungdom" er ikke forenlig med medlemskap i SUF.

Det har blitt hevda at SF kan ha en eller flere ungdomsorganisasjoner ved siden av SUF. SUFs sentralstyre har peikt på at dette i praksis vil bety at SUF blir splittet fra SF, og at en slik løsning derfor er umulig. Dersom SF-landsmøtet ikke kategorisk tar avstand fra "SFu" grupperinger, enten de kommer i form av en landsomfattende organisasjon, enkeltstående ungdomslag eller "grupperinger innenfor de enkelte SF-lag" vil dette bety at SF bryter med SUF.

SUFs standpunkt til veien ut av partikrisa,

SUF mener likevel at en slik sprengning av bevegelsen og partiet ikke nødvendigvis må komme til å skje. SUFs sentralstyre har gått inn for en vei ut av partikrisa som har følgende grunnlag: SUF stiller ingen krav til SFs landsmøte. Medlemmer av begge organisasjoner med begge hovedsynspunkter må kunne stå i både i SUF og SF med fulle rettigheter. SFs landsmøte må ta kategorisk avstand fra "SFU-grupper" av forskjellig slag.

På denne bakgrunn slutta SUFs sentralstyre opp om vedtaket fra SFs landsstyremøte 14 dager etter SUF-landsmøtet. Det innholdt kritikk av SUFs landsmøtevedtak, men slo samtidig fast at alle medlemmer skulle ha like rettigheter i SF og SUF, og at ingen splittelselav SUF skulle tillates.

På denne bakgrunnen har vi også slutta opp om Gjessingoppøpet, og om Odd Nordheims opplegg for å samle partiet (framlagt på landsstyremøtet 25.-26. januar, som en fløy i partiet hevder var illegalt). Dette kommer ikke av total politisk enighet, men enighet om de nødvendige kompromissene som skal til, om SF skal unngå splittelse. Vårt standpunkt er understreka enda en gang i uttalelsen fra SUFs gjester på dette landsstyremøtet, som sentralstyret har slutta seg enstemmig til. Her har SUFs sentralstyre strukket seg så langt som mulig for å søke å oppnå et grunnlag for enhet i partiet, og gitt de mulige garantier fra vår side.

SUFs gjester på SFs ekstraordinære landsstyremøte 25. og 26. januar vil erklære følgende:

1) Vi kan gi vår prinsipielle tilslutning til Odd Nordheims opplegg for å samle partiet.

2) Vi vil spesielt henlede oppmerksomheten på

a) at andre ungdomsgrupper enn SUF på sentralt eller lokalt plan må avvises av partiet.

b) at både SUF og SF må gi fulle rettigheter og like arbeidsvilkår for alle sine medlemmer - hva enten de i hovedsak deler SFs eller SUFs grunnsyn.

3) Vi understreker at dette ikke står i strid med de vedtak om tillempling av den demokratiske sentralismen som blei fatta på SUFs landsmøte i 1968, noe som er understreka i de redegjørelser SUFs sentralstyre har lagt fram i Orientering etter landsmøte.

4) På bakgrunn av at det er reist tvil om hvorvidt det i forbindelse med dette er overensstemmelse mellom vedtak og praksis i SUF, må vi understreke følgende:

a) dersom SFs landsmøte slutter seg til dette opplegget, vil vi sjølsagt gjøre alt vi kan for at de retningslinjene for medlemskap som her er skissert, blir fulgt i praksis.

b) hvorvidt praksis virkelig overensstemmer med de vedtak og retningslinjer må sjølsagt kunne vurderes av både SFs og SUFs landsmøter.

c) Ingen må imidlertid på egen hånd - uten landsmøtevedtak - kunne bruke personlige inntrykk, vurderinger eller tolkninger av SUFs praksis som begrunnelse for å anerkjenne andre ungdomsgrupper enn SUF på sentralt eller lokalt plan.

5) Vi er villige til å arbeide for at SUF-studs vedtak om forholdet til Sos-stud blir tatt opp til ny vurdering dersom grunnlaget for vedtaket endres, det vil si at alle andre ungdomsgrupper enn SUF på sentralt eller lokalt plan blir avvist av partiet.

Sigmund Grønmo (sign.) Tron Øgrim (sign.) Sigurd Allern (sigr.)

Tiltrådt av SUFs sentralstyre (enstemmig) og SUF-studs styre (enstemmig)

Bemærkning: Sos-stud i Oslo er ei gruppering som for tida er overtatt av SFU-tilhengere, og kjemper intenst mot SUFs studentlag ved Universitetet i Oslo.

Ytterligere klargjøring fra SUF skulle nå være nødvendig. Om ikke disse minstekravene kan møtes, må det likevel bety splittelse av partiet.

SUFs sentralstyre om debatten før landsmøtet.

SUFs sentralstyre vil beklage den form kampen innen bevegelsen har fått. Borgerlig presse, kringkasting og radio har utnyttet kampen til å angripe oss. Vi vil understreke at SUFs sentralstyre konsekvent har avslått å uttale seg til disse massemedia, og svart borgerskapets verbale angrep med å søke å holde stadig meir av vår del av polemikken intern. Dette vil vi fortsette med så lenge bevegelsen er samla.

Vi beklager at det fra enkelte hold innen partiet er blitt bragt på markedet feilaktige påstander om SUF. Det hevdes bl.a. at det ikke finnes arbeidere i Oslo SUF, og at 4 medlemmer av SUFs sentralstyre har uttalt at det blir valg-boycott dersom ikke en spesiell Suf-er blir stilt opp på førsteplass på Stortingslista i Oslo. Vi beklager disse grunnløse påstandene.

Vi beklager at mange Sufere uten lov og rett blir hindret i å melde seg inn i partiet og bruke sine medlemsrettigheter i lokale SF-lag, samtidig som den andre siden melder inn et meget stort antall mennesker. Vi beklager disse lovløse tilstander, som utdyper kløftene i partiet.

Alt dette har bragt en mulig splittelse nærmere og gjort den meir sannsynlig.

Vi vil likevel understreke at SUFs medlemmer og ledelse er ved godt mot. Vårt ytre arbeid er større enn noen sinne, det samme gjelder medlemstallet og antallet lag. Medlemmene slutter mannjamt opp om landsmøtevedtaka fra høsten 1968, og vil ikke finne seg i å gå fra dem. Det hersker en optimistisk stemning i organisasjonen.

VI ER OVERBEVIST OM AT SUF; UANSETT RESULTATENE AV SFs LANDSMØTE, VIL GÅ STYRKET FRAM TIL NYE ARBEIDSOPGAVER, OG UTVIKLE SEG TIL Å BLI ET STADIG BEDRE REDSKAP FOR ARBEIDERKLASSENS INTERESSER I NORGE.

Angående dokumentene fra SUFs siste landsmøte - bl.a. politisk plattform - henvises til Orientering nr. 35, 1968.

SENTRALSTYRET I SUF.